

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **Správa pohledávek OKD, a.s.**, IČ 268 63 154
sídlem Stonavská 2179, 735 06 Karviná-Doly
zastoupená advokátem JUDr. Vladimírem Jirouskem
sídlem Preslova 9, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava

proti
žalovanému: **Český báňský úřad v Praze**
sídlem Kozí 4, 110 01 Praha 1 - Staré Město

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. SBS 28266/2014/ČBÚ-21 ze dne 18. 11. 2014,
ve věci uložení pokuty za správní delikt

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

Shodu s prvopisem potvrzuje

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkumu rozhodnutí žalovaného č. j. SBS 28266/2014/ČBÚ-21 ze dne 18. 11. 2014, kterým bylo rozhodnuto o zamítnutí odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Obvodního báňského úřadu pro území krajů Moravskoslezského a Olomouckého (dále jen „OBÚ“) č. j. SBS/16181/2014/OBÚ-05/23/68/Ing.Mr ze dne 23. 7. 2014, jímž OBÚ uložil žalobkyni pokutu ve výši 1.000.000 Kč za správní delikt dle § 44a odst. 2 písm. d) zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění účinném do 30. 6. 2017 (dále jen „horní zákon“), a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.
2. Žalobkyně v podané žalobě namítá nezákonnost a nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného spočívající v (a) nedostatečné specifikaci skutku ve výroku i v odůvodnění napadeného rozhodnutí, jakož i rozhodnutí OBÚ, jehož výrok rozhodnutí obsahuje toliko výčet ustanovení týkající se právní kvalifikace správního deliktu, avšak absentuje v něm popis skutku, kterého se měla žalobkyně dopustit s uvedením místa, času a způsobu spáchání, aby nemohl být tento skutek zaměněn s jiným, (b) nedostatečným popisem skutku vymezeném v oznámení o zahájení správního řízení ze dne 9. 6. 2014, na který by měly být kladeny stejné nároky jako na usnesení o zahájení trestního stíhání, (c) zmatečném odůvodnění uložené sankce za správní delikt, kdy OBÚ v svém rozhodnutí uvádí, že žalobkyni ukládá sankci při samé spodní hranici, avšak pokuta byla uložena při samé horní hranici sazby pokuty, přičemž žalobkyně nesouhlasí s výkladem žalovaného v napadeném rozhodnutí, že se jedná o pouhou písařskou chybu, nýbrž to žalobkyně vnímá tak, že z rozhodnutí není zřejmá vůle správního orgánu při uložení sankce, (d) nedostatečném odůvodnění tvrzení týkající se příčinné souvislosti mezi jednáním a následkem, kdy správní orgán činí závěry v návaznosti na nejednoznačné a rozporuplné výsledky provedeného šetření příčin smrtelného úrazu poškozeného a v (e) neopodstatněnosti porušení § 101 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce (dále jen „ZP“) ze strany žalobkyně, tedy že měla předvídat rizika možného ohrožení života a zdraví zaměstnanců v případě, že byla prováděna výměna těžních lan při současném provozování sousedního těžního zařízení, kdy nelze generalizovat prevenční povinnost v tom směru, že by mělo být předvídáno riziko výskytu nepravděpodobné události. S ohledem na uvedené žalobkyně navrhuje, aby krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného a rozhodnutí OBÚ, které mu předcházelo, zrušil pro nezákonnost a věc vrátil správnímu orgánu k dalšímu řízení s tím, aby žalobkyni byla rovněž přiznána náhrada nákladů řízení v plné výši.
3. Žalovaný se ve svém vyjádření ze dne 23. 2. 2015 neztotožnil ani s jednou uvedenou žalobní námitkou. K první námitce žalobkyně týkající se tvrzené nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí prvostupňového OBÚ, spočívající v nedostatečné specifikaci skutku, žalovaný uvedl, že v rozhodnutí OBÚ jsou uvedeny všechny skutečnosti týkající se předmětného skutku, za který byla žalobkyni uložena pokuta, přičemž ani u napadeného rozhodnutí nelze o nesrozumitelnosti či nepřezkoumatelnosti výroku hovořit. Ke druhé námitce žalobkyně spočívající

v neostatečném popisu skutku uvedeném v oznámení o zahájení správního řízení ze dne 9. 6. 2014, žalovaný uvedl, že je v něm správní delikt specifikován, a pokud se výčet porušení povinností liší od finálního rozhodnutí ve věci, tak je to způsobeno tím, že na začátku správního řízení ještě nemusí být zcela zřejmé, za co bude sankce nakonec uložena. Ke třetí námitce žalobkyně, a tedy že nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívá dále v jeho zmatečném odůvodnění výše uložené sankce, žalovaný uvedl, že se s tímto vypořádal již v napadeném rozhodnutí, kdy k otázce uložené pokuty sám konstatoval, že její výše byla uložena vzhledem k závažnosti případu, kdy přišel o život jeden ze zaměstnanců žalobkyně, kdy navíc vytykány nedostatek vyskytující se pouze v odůvodnění rozhodnutí OBÚ je zcela okrajový a nejedná se o zásadní vadu, nýbrž o chybu v psaní, která nemá vliv na srozumitelnost tohoto rozhodnutí. Ke čtvrté námitce žalobkyně týkající se nedostatečného tvrzení ohledně příčinné souvislosti mezi jednáním a následkem, žalovaný uvedl, že tyto skutečnosti žalobkyně v rámci odvolání vůbec nenamítala, ani je nezpochybňovala v rámci samotného správního řízení, tyto argumenty žalobkyně jsou dle jeho názoru v rozporu s platnými předpisy a soud by k nim neměl přihlídnout, nicméně i přesto šetření případu proběhlo ze strany OBÚ řádně, kdy byly získány všechny podklady potřebné pro rozhodnutí, ze kterých plyne odpovědnost žalobkyně za předmětný správní delikt. S ohledem na uvedené navrhuje žalobu zamítnout.

4. V replice ze dne 10. 3. 2015 žalobce poukázal na to, že žalovaný ve vyjádření uvádí nové skutečnosti při popisu skutkového průběhu úrazu, což dokazuje nejednoznačnost v závěrech o příčinné souvislosti mezi tvrzeným porušením povinnosti a smrtelným úrazem D. C.
5. U jednání dne 26. 9. 2018 účastníci setrvali na svých stanoviscích. Žalobce zdůraznil, že protokoly ze 7. 4., 7. 5. a 3. 6. 2014 hovoří v případě příčiny úrazu toliko s jistou mírou pravděpodobnosti.
6. Z obsahu správních spisů soud zjistil následující. Dne 11. 6. 2014 bylo žalovanému doručeno Oznámení o zahájení správního řízení z moci úřední podle § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů a nařízení ústního jednání ve věci, č. j. SBS/16181/2014/OBÚ-05/3/423/Mr. Rozhodnutím č. j. SBS/16181/2014/OBÚ-05/23/68/Ing. Mr. ze dne 23. 7. 2017 OBÚ uložil žalobkyni pokutu ve výši 1.000.000 Kč za správní delikt podle § 44a odst. 2 písm. d) horního zákona, ve znění účinném do 30. 6. 2017, a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1.000 Kč. Dne 8. 8. 2014 obdržel OBÚ odvolání žalobkyně proti rozhodnutí OBÚ ze dne 23. 7. 2014, č. j. SBS/16181/2014/OBÚ-05/23/68/Ing. Mr. Rozhodnutím č. j. SBS 28266/2014-ČBÚ-21 ze dne 18. 11. 2014 žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a napadené rozhodnutí OBÚ potvrdil.
7. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
8. Co se týká první námítky žalobkyně, že rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí OBÚ, které mu předcházelo, jsou nepřezkoumatelná z důvodu nedostatečné specifikaci skutku ve smyslu uvedení místa, času a způsobu jeho spáchání tak, aby

nemohl být zaměněn s jiným, a to jak ve výroku, tak i v odůvodnění rozhodnutí, pak k tomu soud uvádí, že v rozhodnutí OBÚ (konkrétně v jeho výroku) je z hlediska popisu skutku jasně specifikováno jednání žalobkyně (žalobkyně nezohlednila v příslušné provozní dokumentaci, a to v pracovním postupu pro výměnu těžních lan u těžního zařízení ve vzdušné jámě Mír 4, severní oddělení, možná rizika vyplývající z vypracovaných a platných pracovních postupů pro prohlížitele a údržbáře těžních zařízení a jam, vydaných žalobkyní dne 28. 1. 2005 k plnění požadavků žalovaného č. 415/2003 Sb., kterou se stanoví podmínky k zajištění bezpečnosti a ochrany při práci a bezpečnosti provozu při svislé dopravě a chůzi), jakož i následek tohoto jednání žalobkyně specifikovaný místem a časem (následkem těchto porušení a nedodržení zásad bezpečnostních předpisů došlo ke smrtelnému pracovnímu úrazu poškozeného D. C., a to dne 5. 4. 2014 nad ohlubní – pracovní plošně +5 m při výměně těžních lan skipové dopravní nádoby jámy Mír 4 oddělení Sever na Dole Darkov, závodě žalobkyně). V odůvodnění tohoto rozhodnutí je poté uvedeno, že na základě prošetřování závažného pracovního úrazu dospěl OBÚ k závěru, že v přímé souvislosti s úrazovým dějem se chybného jednání dopustila žalobkyně. Napadené rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí OBÚ, se ve svém odůvodnění podrobně vypořádává s námitkami žalobkyně týkající se předmětného skutku, kdy skutek ihned v prvním odstavci odůvodnění popisuje. Obě rozhodnutí správních orgánů tedy obsahují dostatečnou specifikaci skutku tak, aby nemohl být zaměněn s jiným.

9. Pokud jde o druhou námitku žalobkyně, která se týká nedostatečné specifikaci skutku učiněné v oznámení o zahájení správního řízení ze dne 9. 6. 2014, a které trpí stejnými vadami z hlediska nepřezkoumatelnosti, jako napadené rozhodnutí, soud uvádí, že na začátku správního řízení, kdy je vydáváno oznámení o zahájení správního řízení, není možné přesně vymezit předmět samotného řízení, jelikož má správní orgán k dispozici pouze informace pocházející z vnějších podnětů a z jeho vlastního postupu před zahájením správního řízení, i tak však musí být předmět správního řízení specifikován dostatečně určitě tak, aby bylo účastníkovi správního řízení zřejmé, jaké jeho jednání bude posuzováno, konkrétně má být ve věcech správního trestání zachována totožnost skutku (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 58/2009-541 ze dne 31. 3. 2010). Soud pro úplnost uvádí, že totožnost skutku je zachována v případě, že je zachována alespoň totožnost jednání nebo totožnost následku (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. Tzn 12/94 ze dne 16. 2. 1995, publ. pod č. 1/1996 Sb. r. tr., či Nejvyššího soudu ČSR sp. zn. 6 Tz 33/71 ze dne 27. 9. 1971, publ. pod č. 9/1972 Sb. r. tr.). V oznámení o zahájení správního řízení ze dne 9. 6. 2014 je jasně specifikováno jednání žalobkyně (žalobkyně nezohlednila rizika v provozní dokumentaci a nezajistila bezpečnost a ochranu zdraví zaměstnanců při práci s ohledem na rizika možného ohrožení jejich života a zdraví při výkonu práce), přestože v něm není jasně specifikován následek v podobě úmrtí konkrétního zaměstnance žalobkyně. Nicméně v oznámení o zahájení správního řízení je dostatečně určitě specifikováno posuzované jednání žalobkyně, proto je zde totožnost skutku zachována. Pokud žalobkyně namítá, že smyslem konkretizace jednání je, aby obviněný byl od počátku řízení konkrétně seznámen se všemi okolnostmi, které jsou mu kladeny za vinu a mohl se tak v řízení efektivně bránit, pak žalobkyně neuvádí,

v čem spatřuje zkrácení svých práv, co se týká obhajoby, když již v samotném oznámení o zahájení řízení ze dne 9. 6. 2014 byla předvolána k ústnímu jednání ve věci nařízenému na 26. 6. 2014 a poučena, že jako účastnice řízení může podat vysvětlení, případně předložit další důkazy související s předmětným správním deliktem, které snižují její míru odpovědnosti nebo které prokazují, že za správní delikt odpovědnost nenese, proto soud nemá za to, že by žalobkyně nebyla od počátku seznámena se všemi okolnostmi případu a nemohla se bránit.

10. Pokud se týče třetí námitky žalobkyně, že uložená sankce za správní delikt je zmatečně odůvodněná, k tomu soud uvádí, že vůle OBÚ týkající se výše uložené sankce při její samé horní hranici rozpětí sazby je mimo jiné z jeho rozhodnutí patrná, když v něm uvádí, že při určení výše pokuty uložené žalobkyni bylo přihlédnuto k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu spáchání a jeho následkům, z čehož je zřejmý fatální a neodčinitelný následek v podobě ztráty lidského života. S touto námitkou se rovněž vypořádal žalovaný v napadeném rozhodnutí, kde uvedl, že se zjevně jednalo o písařskou chybu a že výše pokuty uložené žalobkyni je zřejmá i s ohledem na to, za jak závažný skutek byla uložena. Správní řízení v obou stupních tvoří jeden celek; Znamená to, že odvolací orgán má možnost napravit jak vady řízení před správním orgánem prvního stupně, tak i vadnost prvostupňového rozhodnutí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 8/2006-130 ze dne 26. 10. 2006, publ. pod č. 1494/2008 Sb. r. NSS). V projednávané věci je proto nepochybné, že z napadeného druhostupňového rozhodnutí žalobkyně jednoznačně seznala důvody uložené sankce a případné pochybnosti způsobené zjevným omylem prvostupňového rozhodnutí, byly zcela rozptýleny.
11. Dále ke čtvrté námitce žalobkyně, že rozhodnutí trpí nedostatkem tvrzení ohledně příčinné souvislosti, jelikož závěry jsou činěny na základě nejednoznačných a rozporuplných výsledků provedeného šetření příčin smrtelného úrazu zaměstnance žalobkyně, soud uvádí, že je ze spisového materiálu správního orgánu zřejmé, že žalobkyně porušila právní předpisy týkající se bezpečnosti provozu a bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, které požadují, aby bylo riziko vzniku nálepů zohledněno v provozní dokumentaci, kdy při práci na těžním skipovém zařízení nesmí být těžní zařízení v provozu, a proto odpovídá za následky takového porušení. Nesprávný postup žalobkyně lze spatřovat v tom, že v době výměny těžních lan na těžním zařízení Mír 4 Sever provozovala těžbu na sousedním těžním zařízení Mír 4 Jih, ač si musela být vědoma vzniku mimořádné události na těžních zařízeních, avšak nezajistila vybudování vhodného ochranného zařízení nad pracovištěm poškozeného. Přestože v pracovním postupu vypracovaném žalobkyní dne 28. 1. 2005, konkrétně v jeho článku 25 uvedla činnosti, kdy při prohlídkách a údržbě těch částí těžního zařízení, při nichž by mohlo dojít k ohrožení zaměstnanců, musí být provoz sousedního těžního zařízení zastaven, do pracovního postupu vydaného dne 14. 7. 2008 již však tuto podmínku neuvedla. Z šetření správního orgánu navíc vyplývá, že následnou kontrolou těžního zařízení v jámě byl vyloučen pád části výstroje na poškozeného, avšak nebyl vyloučen pád nálepu těživa. Nálep těživa byl navíc zjištěn při kontrole skipového těžního zařízení v jámě Mír 4 provedené při prověrce žalovaného v závodě žalobkyně, a to v Dole Darkov v květnu 2014. Ze spisového materiálu dále jednoznačně vyplývá, že smrt poškozeného D. C. byla způsobena pádem hmoty shora dolů. Nálepy těživa nad místem události jsou patrné i z fotodokumentace pořízené dva

dny po události. Sama žalobkyně ve svém odvolání ze dne 6. 8. 2014 proti rozhodnutí OBU nijak nezpochybňuje příčinu smrti poškozeného, nýbrž konstatuje, že riziko spojené s pádem nálepů nemohla předvídat, neboť při provozu v jámě Mír 4 nikdy nedošlo k pádům předmětů nebo nálepů, kdy žalobkyně považovala provoz předmětného těžního zařízení z hlediska rizika možného pádu předmětů vlivem dynamického zatížení věže za neohrožující zaměstnance. Soud proto nepovažuje za účelné, aby byla přesná příčina smrti poškozeného zkoumána znalecky či aby byl předložen pitevní protokol, jelikož je zde žalobkyně sankcionována za nezohlednění možného rizika v pracovním postupu, které bylo prokázáno, čímž došlo k nejzávažnějšímu následku v podobě úmrtí člověka. Protože žalobkyně tuto námitku vznesla až v řízení před soudem, žalovaný logicky doplnil přesvědčivě svou argumentaci v tomto směru, přičemž žalobkyně nepředestřela žádnou rozumnou alternativu k příčině smrtelného úrazu. Detailní okolnosti úmrtí, které by mohl přinést pitevní protokol či znalecké zkoumání, jsou pro posouzení věci nadbytečné.

12. Konečně k páté námitce žalobkyně týkající se neopodstatněnosti jejího porušení § 101 odst. 1 ZP, tedy že měla žalobkyně předvídat rizika možného ohrožení života a zdraví zaměstnanců v případě, že byla prováděna výměna těžních lan při současném provozování sousedního těžního zařízení, kdy nelze generalizovat prevenční povinnost v tom směru, že by mělo být předvídáno riziko výskytu nepravděpodobné události, soud uvádí, že žalobkyně jako provozovatelka těžního zařízení, je povinna vyhledávat bezpečnostní rizika a minimalizovat ohrožení bezpečnosti a zdraví svých zaměstnanců, kdy nelze spoléhat na to, že v uplynulých letech nedošlo k pádu předmětů či nálepů, nebo že pravděpodobnost výskytu nebezpečné události spočívající v pádu nálepů je nízká. Nepochybné zjištění dalšího nálepu je dokladem toho, že pravděpodobnost jeho vzniku nebyla vyloučena. Žalobkyně přesto připustila, aby byly prováděny činnosti, které nakonec vedly ke smrtelnému pracovnímu úrazu poškozeného D. C., když žalobkyně nedostatečným způsobem vyhodnotila nebezpečí plynoucí z provozu těžby na sousedním těžním zařízení Mír 4 Jih, kdy neučinila opatření před prevencí mimořádných událostí tím, že nezohlednila v pracovním postupu pro výměnu těžních lan u těžního zařízení v jámě Mír 4 rizika vyplývající z vypracovaných pracovních postupů pro prohlížitele a údržbáře těžních zařízení a jam vydaných žalobkyní ke splnění požadavků vyhlášky žalovaného č. 415/2003 Sb., kterou se stanoví podmínky k zajištění bezpečnosti a ochrany při práci a bezpečnosti provozu při svislé dopravě a chůzi.
13. Vzhledem k tomu, že žádná z žalobních námitek, které žalobkyně v žalobě uvedla, není důvodná, soud žalobu v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
14. O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalovanému, který měl ve věci úspěch, nevznikly v souvislosti s tímto řízením podle obsahu soudního spisu žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Ostrava 26. září 2018

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje